

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Mercurii et Maiæ

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

Quid enim tu fruaris his.] *ἀπολογία*, ab iniucundo & iniu-
tili. Decebat autē.] *ἄdecoro*. Quales per Idam.] *ἴσις*.
Cuiusmodi Helena est.] *ἰσίδεσις*. Adolescentula & for-
mosa.] *ἄσασπονροφία*. Profum autē.] *ἄσκαπέσις*.
Est hæc filia quidem Leda.] *διυγσις* à parentibus aspectus
vel forma, & corporis temeritudine. Theseus nondum nu-
ubilem.] *Proci Helena. Menelaus.*] *Marius Helena.* Quòd
si voles.] *ἰσίδεσις*. Quid narras.] *τὸ ἀδῶλον*. Tu pro-
ficisceris.] *ὁ πρὸς τὴν δῶλον*. Post illa verò.] *ἰσίδεσις*.
Incredibile mihi videtur.] *Reperit τὸ ἔπιον*. Bono ani-
mo esto.] *Pollicetur adiumentum suum. Cupido quidem.*]
τὸ ἐκδοσίδμα. Veruntamen amo iam.] *Vincitur Paris*
non à gloriæ cupiditate, aut regnandi libidine, sed ab amore
turpi. Videre mihi videor.] *φαντασία*. Ne prius ama-
ueris.] *ἀξίωσις τῶν ἀμοιβῶν*. Decet enim.] *ἄdecoro*. Om-
nia enim.] *ἄποσibi*. Ne me post negligas.] *Perit si-*
dem sibi dari. Promitto igitur.] *Promissio Helena & suæ*
opis. Ob hæc igitur.] Conclusio indicij.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ
ΜΑΙΑΣ.

a MERCVRII
& b MAIA.

Erasmo Roterodamo interprete.

MERCVRIVS.

ΕΣΤΙ γάρ τις, ὃ μῆτερ,
ἐν ἔρανῳ θεὸς ἀδλιώ-
τηρ ὁ ἰμῶ; Μαία. μὴ
λέγῃ, ὃ Ερμῆ, τοῖδ' ὅσον μὴδ' ἔ-
βρι. τί μὴ λέγω; ὅς τοσαῦτα
πράγματα ἔχω μόν' ὁ ἰάμ-
νων, ἢ πὲρ τοσάυτας ἡπηρε-
σίας ἰερασῶν; ἔωθ' ἢ μὴ
ἔξ' ἱανασάνηα, σάραρον τὸ
Nam manè protinus surgendum est mihi, statimque verrendum

Et verò, mater, Deus
quisquam in cælo me
miserior? MAI. Ca-
ue ne quid istiusmodi dixe-
ris, Mercuri. MER. Quid
non dicam? qui quidem tan-
tum negotiorum solus suski-
neam, quibus de lassor, in tam
multa ministeria distractus.
cenaen.

συμπόσιον δὲ καὶ διασπώ-
 σατα πῶς ἐκκλησίας, ἕτα δὲ
 θετήσαντα ἕκαστα, παριστάου
 ἔδ' Διὶ, καὶ διαφ' ἑραρ τὰς ἀγγελ-
 λίας τὰς παρ' αὐτ' ἄνω καὶ κάτω
 τοῖς ἡμεροδρομοῦσιν καὶ πανηλι-
 θόοις ἔτι λινομιμνήσκον, πα-
 ρατιθέσθαι πῶς ἀμβροσίαν.
 ποτὴν δὲ τὸν νῆαν κερύβιον
 οἰνοχοορῆσαν, καὶ τὸ νέκταρ
 ἐν ᾧ ἐνέχοντο. τὸ δὲ πάντων
 δαυτότατον, ὅτι μηδ' οὐκ ἔστι
 λαοὶ αὐτῶ μὲν ἔστω τῶν ἀνω, ἄνω
 δὲ καὶ μετὰ τὸ τότε ἔδ' Πλού-
 τωνι ψυχαγωγῆσαν, καὶ νεοπο-
 μπότῃσιν εἶναι, καὶ παριστάου
 ἔδ' δικασθεῖσιν. ἔστω ἱκανά
 μοι τὰ τῆς ἡμέρας ἔργα, ἐν
 παλαισποῦς εἶναι, καὶ τῆς
 ἐκκλησίας ἡγούσιν, καὶ ῥη-
 τορίας ἐκδιδάσκον, ἀπ' ἔτι
 καὶ νεκρὰ σωδυσπρόσθησαν
 μεμεισμένον. καὶ ἔτι τὰ μὲν
 τῆς ἁλίας ἰννα, παρ' ἡ-
 μῶν ἐκείτων ἔστω ἐν οὐρανῶ
 καὶ ἐν ἅδου εἶναι. ἐμοὶ δὲ,
 καθ' ἑκάστου ἡμέραν καὶ ταῦ-
 τὸν ἀνδραγαθίας ἀγορεύοντα, καὶ ὁσπερ ἰσχυροῦς
 ἐν ἅδου εἶναι, καὶ τῆς ἁλίας ἰννα, παρ' ἡ-
 μῶν ἐκείτων ἔστω ἐν οὐρανῶ καὶ ἐν ἅδου εἶναι. ἐμοὶ δὲ,
 καθ' ἑκάστου ἡμέραν καὶ ταῦ-
 τὸν ἀνδραγαθίας ἀγορεύοντα, καὶ ὁσπερ ἰσχυροῦς
 ἐν ἅδου εἶναι, καὶ τῆς ἁλίας ἰννα, παρ' ἡ-
 μῶν ἐκείτων ἔστω ἐν οὐρανῶ καὶ ἐν ἅδου εἶναι.

cenaculum, ubi dii compos-
 tant. Tum ubi curiam, in
 qua consultant, undique stra-
 uero, ac singula ita ut oportet,
 composuero. Ioui necessum
 est assistere, ac perferendis
 illius mandatis toto die sursum
 ac deorsum cursitare. insuper
 quum reo deo, pulcherrimus
 adhuc, d' ambrosiam apponere
 cogor. Porro priusquam no-
 uitius iste pocillator aduen-
 nisset, ego neclar etiam mi-
 nistrabam. Quodque est om-
 nium indignissimum, soli om-
 nium ne noctu quidem age-
 re quietem licet: verum id
 quoque temporis necesse ha-
 beo defunctorum animas ad
 Plutoni deducere, manium-
 que gregi me ducem prabe-
 re, tum autem ἔστω tribuna-
 libus assistere. Neque enim
 mihi sufficiebant scilicet
 diurna negotia, dum verfor
 in palaestris, dum in con-
 hoc

τα κηραία ποιῆν ἀγα-
 κῶν. καὶ οἱ μὲν Ἀγκυλῶν
 καὶ Σιμίλνυχοί, ἐν γυναι-
 κῶν δ'ὐσλώων γρόφοι, ἰθὺ-
 χροῦτο ἀφρόντισον ὁ δὲ
 Μαίης τῆς Ἀτλαντὸς ἑταρονό-
 μου αὐτοῖς, καὶ νῦν ἄρτι ἴ-
 κοντά με ἀπὸ Σιδῶν. ὅτι πα-
 ρὰ τῷ Κάδμῳ θυγατρὸς, ἐφ'
 ἧν ἔπιπομφῆμι ὁ ψόφον ὅτι
 πρῶτα ἠπάσ, μηδὲ ἀναπύ-
 σαστα, ἔπιπομφῆμι αὐθις ἐς τὸ
 Ἄργον ἑπιπομφῆμι τῷ
 Δανάῳ, αἰτ' ἰκθῶν, ἐς Βοιω-
 τίαν φησὶν ἰθὺς, ἐν πα-
 ρῶ τῷ Ἀντιόχῳ ἰθὺς. ἢ
 ὅπως ἀπυρόντων ἴθὺς. ἢ γὰρ
 μοι διατῶν τῷ, ἴθὺς ἀν-
 ἴθῳ ὅτι παρὰ ἴθὺς, ὅπως οἱ
 ἐν γὰρ ἰθὺς ἰθὺς. Μαί-
 ῆα ταῦτα, ὅτι γὰρ
 πᾶσι τῶν ἰθὺς τῶν παρῶ,
 πρῶτα ὄντα. καὶ νῦν ὅπως
 ἑπιπομφῆμι, ὁ δὲ ἐς Ἄργον, ἑ-
 ταῖς τῷ Βοιωτίαν, μηδὲ καὶ
 πρῶτα βραδύων ἰθὺς.
 ὁ δὲ γὰρ οἱ ἐς
 ἰθὺς.

Boetiam: ne si cesaris, fuerisq;
 nam iracundi sunt, qui amant.

hoc, tum illud pariter age-
 re. deinde duo illi Aleme-
 na ac Semele miseris pro-
 gnati mulieribus, ociosi in
 conuiuijs accumbunt: at ego
 Maia Atlantide progenitus,
 illis munifiro scilicet. Quin-
 munt quum recens k Sidonte
 à Cadmi filia reuerfus effem
 (nam ad hanc me legarat,
 visum quid ageret puella)
 priusquam respirassem, & ad
 huc anhelum de via, rursum
 ad Argos emandauit, visus
 rum qui cum Danaë agere-
 tur. Rursum inde in m Bœo-
 tiam profectus, inquit obiter
 Antiochem visito. adeo ut
 planè iam pariturum me ne-
 garem. quòd si mihi licuif-
 fet, lubens profectò fecissem
 id, quod solent ij, qui in ter-
 ris duram seruium seruuiu-
 tem. MAI. Missa fac ista,
 gnate: decet enim per omnia
 morem gerere patri, quum
 sis iuuenis: ac nùc, quò iussus
 es, Argos cõtende, deinde in

lenticior, plagas etiam auferas:

GIL.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

a MERCURIUM.] Mercurius superis & inferis ex a quo communis: denique *μυζητωρ* ipse, hoc est, mysterij prefectus, ac Deorum interpres, conqueritur miseriam & imensos labores suos. b Maïæ.] Maïa Atlantis filia fuit ex Pleione nymp̄ha, ex qua Iupiter Mercurium suscepit, ut est apud Virgil. 8. Aen.

c Perferendis illius mandatis.] Idem erat & nuncius deorum, unde *κέρυξ* & *Ἀγγεῶν* vocatur. d Ambrosiam.] ἀμβροσία cibus est, apud Hom. deorum αἰὸς ἰὸτα, ut Nectar poëto. Martial. Iuppiter ambrosia satur est, & nectare viuit. Apul. in 6. Tunc poculum nectaris quod vinum Deorum est. Hec illis tantum à Poëtis tribuuntur, si quando domi cibum capiunt, nam alibi nidore carniū delectantur. e Nouitius ille pocillator.] Ganymedem intelligit, quem ab aquila raptum, & in caelum tran. nectum diunt. Theocritus in Syracusis: O aquile eburnæ, Ioui puerum pocillatorem aduehentes. Autor Triapei carminis: — raptus alita facta;

Miscet amatori pocula grata suo:

Ngm Ioui at pocula stare sinxerunt. Cic. i. Tuscul. Non enim ambrosia Deos aut nectare aut Iuuentute pocula mini frangi latari arbitror. Nec Homerum audio, qui Ganymedem à dijs raptum ait, propter formam, ut Ioui pocula administraret: non in fla causa, quia Laomedoni tanta fieret iniuria. Fingebat hæc Homerus, & humana ad deos transferebat: diuina mallem ad nos. f In palæstris.] Palæstra præsules Deos antiqui habuerunt, Mercurium & Herculem: quo significarent, cum ingenio robur coniungi debere. vnde palæstricam, Mercurij artem appellat Heliodorus lib. 10. τὴν ἐπαγώνιον ἐγμὸν τέχνην ἡγεμονικῆς: id est, in conuicatoria Mercurij arte exercitatusimus. g Oratores instruo.] Quia orationi præest, λόγος & dicitur. h Ledæ filij.] Leda Tyndari regis coniunx fuit, cum qua Iupiter in forma cygni concubuit, & illa duo a proculis: ex quorum vno nati sunt Pollux & Helena, ex altero Castor & Clytemnestra. Cum aut Castor in pugna aduersus Athenienses cecidisset, Pollux suâ immortalitatē illi communi. cavit, impetransq; à Ioue, ut alternatim viverent. Virg. 6. Aen.

Si fra-

Si fratrem Pollux æterna morte redemit.

Hos sæpè celebrant Pindarus, Theocritus & Lycophron in Cas-
sandra. Laudat quoque Isocrates in Helena encomio. i Duo
illi Alcmena.] Hercules & Bacchus. nam Iupiter ex Alce-
na Herculem suscepit, Bacchum verò ex Semele Cadmi filia.
Ambo in deorum numerum relati sunt. & Sidon.] Urbs in-
signis Phœnicie Cananæorum, apud quam Cadmus regnasse
scribit Eusebius, cuius filia fuit Semele, cum qua Iupiter concu-
bit. i Argos.] Civitas clarissima in Peloponneso, à qua
Argivi Græci dicti sunt, quorum rex fuit Acrisius Danae pa-
ter, cuius amore captus Iupiter, in imbrem aureum se convertit,
& per regulas in puelle gremium se dimisit, quæ munitissima
turræ includebatur. in Bœria.] Regio in finibus Græciæ,
Eubœæ insula obiecta. ab Attica aut Citharone monte discreta.

IO ANNIS SAMBUCI

ANNOTATIONES.

Ὀδυσσεύς, querulus. Conqueritur enim de miseria &
laboribus suis immensis: & ὁστέρεσσιν, horu-
ratorius ad obedientiam Ioui
præstandam.

Munus Athlantiades queritur, magnosve labores,
Et quæ sint etiam munia tanta probat.

Pareat ut summo, sedes cui lucidus æther,
Hortatur genatum sedulò Maia suum.

Et sverò.] ἢ τὸ ὄδυμῦ ἀπὸ τῆς συγκατακλή. Cauene.]
κατακλή. Quid non.] ἐπικατακλή κατ' ἀπειροθετην.
Pociliator.] ὁ γανυμῆδης. Priusquam aduenisset.] Alterum
tempus. Defunctorum animas ad Plutonem deducere.]
Mercurius ψυχαγωγὸς ἢ νεκροπομπὸς. Neq; enim mihi.]
ἐπιξέροσσία. Dum visor in palæstris.] ἀπὸ παιροσολή. Nī
hæc quoq;.] ἀπὸ τῆς πῆδος. Atqui Lædæ filij.] ἢ δευτέρου ἀ-
πέδος. Rursum inde.] Fastidium magnum laborum perpe-
rorum Missa fac ista.] ἀπὸ τῆς πῆδος, & ἀπὸ τῆς πῆδος
τῆς. Argos contendere, ne si cessaris.] ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς
Nam itacundi.] Ratio ἡ πενή.

dd MARI-